

ת"פ 34899/01 - מדינת ישראל נגד שלום פילוס

בית המשפט המחויז בירושלים

ת"פ 14-01-34899 מדינת ישראל נ' פילוס (עוצר)

בפני	כב' השופטת שירלי רנر
מאישמה	מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)
נגד	שלום פילוס (עוצר)
נאשם	עו"י ב"כ עו"ד איתן להמן ועו"ד יפתח לנדאנו

החלטה

1. בפני בקשה להורות על הפרדה אישומים.

בנוגד הנאשם הוגש כתוב אישום המיחס לו הצגת מצגי מרמה לבתו לאומי באשר למצב הרפואי- רפואי של תובעים שונים לשם קבלת מרמה של קצבות נכות, כל זאת בתמורה לתשלום.

הבקשה עתירה מלכתחילה להורות על הפרදתם של שלושה אישומים, ואולם בדיון צמצם ב"כ הנאשם את בקשתו לשניים בלבד, אישומים מס' 5 ו-6.

2. באישום מס' 5 מיוחסת לנאים עבירה של סחיטה בכח והזק בצדן כנגד אדם בשם אברהם סופר בשל פרסום שפирסם الآخرן נגדו באתר אינטרנט.

באישום מס' 6 מייחס לנאים כי לאחר שזיף תעודה זהה של אדם בשם מרדכי נסים טפירו ופתח שני חשבונות בנק על שמו תוך שהוא מציג עצמו כטפירו, הוא עשה שימוש במסגרות אשראי בחשבונות תוך הורתת חובות.

3. לטענת ב"כ הנאשם צירוף האישומים האמורים אינם מקיימים את תנאי סעיף 86 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982. אישום 5 כלל לא עסוק בעבירות מרמה ואילו אישום 6 אכן עסוק בעבירות מרמה אך זה שכלל לא קשורה למיסד לבתו לאומי. מדובר לטענות באישומים שהם בסמכות עניינית של בית משפט השלום, אין עדדים או מעורבים משותפים עם יתר האישומים וצריך האישומים רק יסרבל את הדיון.

לטענת ב"כ המאשימה אישום 5 נוגע לפרשת ההונאה של הביטוח הלאומי שכן הרקע לאירוע הסחיטה הוא נסיוון קידום תביעתו של הנכסחט בביטוח הלאומי. אשר לאישום 6 טוענת ב"כ המאשימה כי מדובר בעובדות דומות שכן הנאשם ז"פ תעודת זהות של אחר והציג עצמו בכזב לאחר על מנת להונאות מוסד ציבורי.

4. הוראת סעיף 86 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 קובעת כי **"מותר לצרף בכתב אישום אחד כמה אישומים אם הם מבוססים על אותן עובדות או עובדות דומות או על סדרת מעשים הקשורים זה לזה עד שהם מהווים פרשה אחת..."**

הפרשנות שניתנה להוראת סעיף 86 האמורה היא "פרשנות תכליתית רחבה" (ר' בגץ 5283/98 **חדר נ. הרכב השופטים י' צמח, מ' נאור מ' ארד שופטי בית המשפט המחוזי בירושלים** פ"ד נה(3) 721, בעמ' 727).

"הရישה של הסעיף מנוסחת בדיק נマーץ באופן שמאפשר לדון בכל העניינים הקשורים לפרשעה עובדתית אחת באוטו בבית-משפט...." (ר' ע"פ 866/95 **אהרן סופן נ. מדינת ישראל**, פ"ד (1) 793, בעמ' 813).

הביטוי "עובדות דומות" נתרפרש כחל גם מקום בו בוצעו עבירות כלפי קורבנותות שונות במועדים שונים ובלבד שהאישומים מבוססים על עובדות שרובן או עיקרן דומה ושאין בצירוף כדי לקפח את הגנת הנאשם (ר' פסק הדין בעניין **חדר, שם**, בו אושר הציגוף של אישומים בנסיוון רצח ורצח שבוצעו במועדים שונים כלפי קורבנותות שונים).

הסיפה חלה על **"סדרת מעשים נפרדים - מבחינת הזמן והמקום - אשר קיימים ביניהם חוט מקשר, ההופך אותם לפרשה כוללת אחת"** (ר' י. קדמי, **סדר הדין הפלילי** (חלק שני, הליכים שלאחר הגשת כתב אישום, בעמ' 938).

5. אשר לאישום 5.

החלופה הרלוונטית לאישום זה לטענת המאשימה היא החלופה שבסיפה ולפיה מדובר ב**"סדרת מעשים הקשורים זה לזה עד שהם מהווים פרשה אחת."**

על פי עובדות אישום זה, בתמורה לפריטות שיק על ידי אברהם סופר, סוכם כי הנאשם ואדם נוסף יקדמו את תביעתו בביטוח הלאומי. לאחר שהתברר לסופר כי לשיק אין כסוי, הוא פרסם באתר אינטרנט כי יש להיזהר מהשיקים של הנאשם ואותו אדם נוסף. בעקבות פרסום זה, אירעו האירועים נשוא האישום במסגרתם הגע הנאשם ביחד עם אותו אחר לבתו של סופר, פגע ברכשו, סטר לו וטלטל אותו, כל זאת תוך אמרה לסופר כי עליו להפסיק לפרסם מודעות ש稚יקות לנאים.

אמנם העבודות נשוא אישום זה שונות מיתר האישומים נשוא כתב האישום, ואולם הרקע להתרחשות נשוא האישום היא הסכמה לקידום תביעה בביטוח הלאומי. המიוחס לנאים במסגרת אישום זה מהוות איפוא חלק מפרשעה אחת כוללת של

מעשי ההונאה שנטען כי בוצעו כלפי הביטוח הלאומי. אין מקום על כן להורות על הפרדתו של אישום זה.

6. אשר לאישום השישי. החלופה הרלוונטיית לאישום זה היא לטענת המאשימה קיומן של עובדות דומות.

על פי עובdotio של אישום זה התבהה הנאשם לאחר באמצעות זיווף תעודת זהות ובשני מקרים פתח חשבונות בנקים על שמו של אותו אחר ועשה שימוש במסגרת אשראי תוך הורתת חובות.

אמנם האישומים האחרים נשוא כתוב האישום עניינים יצירת מצגים כוזבים לשם קבלת קצבאות מהמוסד לביטוח לאומי עבור צדדים שלישיים, כל זאת כנגד תמורה המשולמת לנายนם בעבר פועלותיו, ואילו האישום השישי עניינו יצירת מצג כוזב לשם קבלת מיסגרות אשראי מبنאים עבור הנאשם עצמו.

עם זאת, הדמיון בעובדות עולה על השוני שכן אף כאן מדובר במעשה במצבי מרמה ובדומה לחלק מהמעשים נשוא האישומים האחרים, נעשה כאן שימוש בתעודת זהות מזויפת ובהתחזות לאחר.

טענתו העיקרית של ב"כ הנאשם היא כי הורתת אישומים אלו במסגרת כתוב אישום אחד תוליך לשחררת הנאשם ולפגיעה בזכותו להליך הוגן.

בעניין זה נאמר בפרשת **חדר** כי חזקה על שופטים מקצועיים כי ידעו להכיר בכל פרשיה על יסוד התשתית הראיתית שתובא בפניהם.

7. לנוכח האמור, הבקשה להפרדת האישומים נדחתה.

ניתנה היום, ב' تموز תשע"ד, 30 יוני 2014, בהעדר הצדדים.